

РЕШЕНИЕ

№ 1069

гр. Русе, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Т. Илиева

при участието на секретаря Миглена Ц. Кънева
като разгледа докладваното от Татяна Т. Илиева Гражданско дело №
20224520101853 по описа за 2022 година

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл.439, ал.1 от ГПК.

Ищцата Р. ЮС. М. твърди, че на 07.07.2009 г. в полза на „Райфайзенбанк“ ЕАД бил издаден изп.лист по ч.гр.д.№ 3740/2009 г. по описа на РС-Русе, по силата на който тя била осъдена да заллати солидарно със „Севи Транс“ ЕООД, ЕИК 117679293 и Н.И.А. сумите: 53 650 лева - главница, ведно със законната от 03.07.2009 г. до окончателното ѝ изплащане, 7 575.81 лева - наказателна лихва за периода 25.02.2009 г. - 02.07.2009 г., както и разноските по делото в размер на 2286.78 лева. Въз основа на този изп.лист било образувано изп.д.№ 20098330400363 по описа на ЧСИ Венцислав Маринов, с рег.№ 833 при Окръжен съд - Русе. По делото били извършвани частични плащания. На 12.03.2016 г. с договор за цесия взискателят „Райфайзенбанк“ ЕАД прехвърлил вземането си, произтичащо от дговор за фирмен необезпечен кредит от 09.05.2008 г., на ответното дружество „Еос Матрикс“ ЕООД. На 29.12.2021 г. изпълнителното дело било прекратено по искане на взискателя, на основание чл. 433, ал.1, т.2 ГПК, като изп.лист м у бил върнат. Въпреки основанието за прекратяване, изпълнителното производство по отношение на ищцата било прекратено още през 2014 г. по силата на закона, с изтичане на двугодишния срок, в който не били предприети никакви действия по принудително изпълнение. Съгласно чл. 125 ЗЗД, прекъсването и спирането на давността срещу един солидарен длъжник не произвежда действие спрямо останалите съдлъжници, но ако тоя, спрямо когото давността не е изтекла, е изпълнил задължението, той има иск срещу освободените вследствие на давността.

Макар да касаели давността между солидарните длъжници, тези доводи следвало да намерят приложение и при теченето на преклузивния срок по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. В подкрепа на този извод била и процесуалната уредба на солидарността. Липсата на изпълнителни действия по отношение на единия солидарен длъжник водело и до изтичане на срока спрямо него. Предприемането на изп. действие по отношение на един от солидарните длъжници не водело до прекъсване на срока по чл.433, ал.1, т.8 ГПК и по отношение на останалите длъжници. Бездействието на вискателя за осъществяване на изпълняемото право по отношение на един от посочените в изпълнителния лист солидарни длъжници водело до прекратяване на изпълнителното производство спрямо него, на осн.чл.433, т.8 ГПК. Извършените изпълнителни действия след прекратяване на изпълнителното производство по силата на закона спрямо Р.Ю. М. били без правно значение. На 30.12.2021 г. ЧСИ Венцислав Маринов изпратил уведомление на ищцата за образувано ново изп.дело № 20218330400982 от вискателя „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, въз основа на същия изпълнителен лист за остатъка от дължимата сума в размер на 16 453.04 лева, от които главница 10 542,65 лева, неолихвяеми вземания 5 910,39 лева, ведно със законната лихва. С молба от 17.02.2022 г. вискателят уточнил, че към 10.02.2022 г. задължението на Р.М. било в размер на 6 250.54 лв., от които главница 4960.65 лева, лихви 3126.73 лева, разноси 100 лева и такси 1936.84 лева. Спрямо ищцата не били предприемани никакви принудителни действия по прекратеното дело за периода м.10.2012 г. – м.01.2015 г., поради което изпълнителното производство спрямо нея било прекратено по силата на закона още през октомври 2014 г., на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК. От момента на извършване на последното валидно изпълнително действие до образуване на второто изп. дело изминали повече от пет години. За периода м.10.2012 г. - 29.12.2021 г. не били предприемани никакви изпълнителни действия по смисъла на чл. 433, т.8 ГПК. Още през 2017 г., преди образуване на изп.д.№ 20218330400982, бил изтекъл петгодишният погасителен давностен срок, поради непредприемане на действия за принудително изпълнение. В случая последното валидно изпълнително действие било предприето през м.10.2012 г., от която дата започнала да тече и погасителната давност, изтекла още през 2017 г. Петгодишен давностен срок бил изтекъл и за периода от 2016 до 29.12.2021 г.

Моли да бъде постановено решение, с което да се признае за установено по отношение на ответника, че ищцата не му дължи сумите по изп.лист № 3357/07.07.2009 г., издаден по ч.гр.д.№ 3740/2009 г. по описа на Районен съд-Русе, а именно: главница в размер на 4960.65 лева и лихва в размер на 3126.73 лева, предмет на висящо изп. дело № 20218330400982 по описа на ЧСИ Венцислав Маринов, с рег. № 833 при Окръжен съд - Русе. Претендира присъждане на деловодни разноси.

В отговора на исковата молба ответникът „Еос Матрикс“ ЕООД оспорва основателността на иска. Изразява несъгласие с тезата на ищцата, че вземането му е

погасено по давност. Твърди, че в производството по изп.д.№ 363/2009 г. са извършвани валидни изп.действия, които са прекъсвали давността по отношение на ищцата. Дори да е настъпила перемпцията по изп.дело, ответникът претендира, че погасителната давност по отношение на вземането им не е изтекла. Твърди, че когато по изп.дело е направено искане за нов способ на изпълнение след като е настъпила перемпцията, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни. Единствената правна последица от настъпилата перемпция била, че съдебният изпълнител следвало да образува новото искане в ново изп.дело, тъй като старото е прекратено по право. Новото искане на свой ред прекъсвало давността, независимо дали съдебният изпълнител го е образувал в ново дело или не е. Счита, че към датата на подаване на исковата молба процесните вземания не са погасени по давност и моли иска да бъде отхвърлен изцяло.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

Отрицателният установителен иск по чл.439, ал.1 от ГПК, с който длъжникът в изпълнението може да се брани, като оспори съществуването на изпълняемото право, изключва възможността искът да се основава на факти, преклудирани със сила на пресъдено нещо, формирана по влязлото в сила решение, въз основа на което е издаден изпълнителният лист /чл.439, ал.2 от ГПК/. Ако искът е основан на такива факти, то той на общо основание /чл.299, ал.2 от ГПК/ би бил недопустим.

При изпълнителния процес давността се прекъсва многократно - с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ /съгласно чл.116, б.в“ ЗЗД/. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. Вискателят трябва да поддържа със свои действия висящността на изпълнителния процес, като внася съответните такси и разноски за извършването на изпълнителните действия, изграждащи посочения от него изпълнителен способ (извършване на опис и оценка, предаване на описаното имущество на пазач, отваряне на помещения и изнасяне на вещите на длъжника и др.), както и като иска повтаряне на неуспешните изпълнителни действия и прилагането на нови изпълнителни способности.

В случая ищцата основава претенцията си на обстоятелства, настъпили след приключване на ч.гр.д. № 3740 по описа за 2009 г. на РС-Русе, по което в полза на „Райфайзенбанк“ ЕАД е издаден изпълнителен лист солидарно срещу „Севи Транс“ ЕООД, Н.И.А. и ищцата Р.Ю. Ахмедова за заплащане на сумите: 53 650 лв. главница, ведно със законната от 03.07.2009 г. до окончателното ѝ изплащане, 7 575.81 лв. наказателна лихва и 2286.78 лв. деловодни разноски. По същество се твърди

юридически факт от категорията на юридическите събития – изтичането на петгодишен давностен срок, по аргумент от чл.117, ал.2 ЗЗД, за вземане, установено по заповедно производство, за което не е воден установителен иск. Обективно давностният срок тече след постановяване на съдебния акт, поради което искът се явява процесуално допустим.

Разгледан по същество, той е неоснователен.

Вземането на „Райфайзенбанк /България/“ ЕАД произтича от сключен между нея и кредитополучателя „Севи Транс“ ЕООД договор за фирмен необезпечен кредит от 09.05.2008 г., обезпечен с поръчителството на Р.М..

На 12.03.2016 г. между „Райфайзенбанк /България/“ ЕАД и „Еос Матрикс“ ЕООД е сключен договор за цесия с предмет – вземания, посочени в приемо-предавателен протокол, едно от които е и процесното, за което по цитираното заповедно производство е издаден изпълнителен лист.

Въз основа на изпълнителния лист, издаден по ч.гр.д.№ 3740/2009 г. по описа на РС-Русе, по молба на Банката на 24.07.2009 г. е образувано изп.дело № 363/2009 г. по описа на ЧСИ Венцислав Маринов, рег.№ 833 и район на действие ОС-Русе, срещу тримата солидарни длъжници. На същата дата е наложен запор върху трудовото възнаграждение на Ремзие Ахмедова.

На 02.12.2009 г. ищцата депозира молба по изп.дело, с която уведомява ЧСИ, че на три вноски за погасяване на задължението е внесла сумата от 25 750 лв. Налице са и писмени доказателства за внасяни суми по банков път от Ремзие Ахмедова през м.11 и м.12.2010 г.

По молба на вискателя, на 03.05.2011 г. ЧСИ е постановил извършването на опис на движими вещи спрямо ищцата. Същото изп.действие е насрочено и с разпореждане от 20.09.2012 г. за 25.10.2012 г.

На 24.10.2012 г. Ремзие Ахмедова е внесла сумата 500 лв. за погасяване на паричното задължение. Същата на 06.01.2015 г. е внесла сумата от 300 лв., а на 07.01.2015 г. още 200 лв.

На 31.08.2015 г. по молба на вискателя е наложен запор върху трудовите възнаграждения на длъжницата.

След извършената цесия на вземанията срещу тримата солидарни длъжници в полза на „Еос Матрикс“ ЕООД, по молба на последното на 13.07.2016 г. е наложен отново запор на трудовото възнаграждение на Ахмедова. На 08.02.2017 г. и 19.08.2020 г. вискателят отново е посочил конкретни изпълнителни способности срещу длъжницата – налагане на заповори на банкови сметки, дружествени дялове и движимо имущество и възбрана на недвижимо имущество.

По молба на вискателя, на 29.12.2021 г. изпълнителното производство е

прекратено, като на същата дата и въз основа на същия изп.лист е образувано ново изп.дело № 982/2021 г. по описа отново на ЧСИ Венцислав Маринов.

На 31.12.2021 г. на Р.М., ведно с поканата за доброволно изпълнение, за първи път е връчена и заповедта за изпълнение по чл.417 ГПК.

На 19.01.2022 г. е наложен запор върху трудовото й възнаграждение в „Гунди 96“ ЕООД.

Съобразно установеното от фактическа страна следва да се приеме, че срокът на погасителната давност за процесното вземане спрямо ищцата е прекъснат на 24.07.2009 г. с подаване на молбата за образуване на изп.дело № 363/2009 г. при ЧСИ Венцислав Маринов и е спрян до 26.06.2015 г., предвид действащото до тази дата ППВС № 3/18.11.1980 г., отменено с ТР № 2/2015 г., постановено по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, която отменя действа обаче само занапред. До посочената дата давността за вземането спрямо ищцата не е изтекла и поради извършваните от нея през годините доброволни плащания, последното от които е на 07.01.2015 г. Както

беше посочено по-горе, след 26.06.2015 г. изпълнителни действия спрямо длъжницата са предприети на датите: 31.08.2015 г. и 13.07.2016 г. /запор на трудово възнаграждение/, а на датите 08.02.2017 г. и 19.08.2020 г. с молби вискателят е посочил конкретни изпълнителни способности срещу Ремзие Ахмедова /налагане на запови на банкови сметки, дружествени дялове и движимо имущество и възбрана на недвижимо имущество/, които също прекъсват давността. Действително с непредприемането на изпълнителни действия в продължение на две години, на 08.02.2019 г. е настъпила т.нар.“перемпция“, т.е. изп.производство е било прекратено по силата на закона /чл.433, ал.1, т.8 ГПК/. Според задължителната съдебна практика, обаче, когато по изпълнителното дело е направено искане за нов способ след като перемпцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни искания нов способ – той дължи подчинение на представения и намиращ се все още у него изпълнителен лист. Единствената правна последица от настъпилата вече перемпция е, че съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново – отделно изпълнително дело, тъй като старото е прекратено по право. **Новото искане на свой ред прекъсва давността независимо от това дали съдебният изпълнител го е образувал в ново дело**, или не е образувал ново дело. Във всички случаи той е длъжен да приложи искания изпълнителен способ. Ето защо в случая съдът приема, че въпреки настъпилата перемпция на 08.02.2019 г., искането на вискателя от 19.08.2020 г. за предприемане на конкретни изпълнителни способности срещу длъжницата е прекъснало давността за събиране вземането на „Еос Матрикс“ ЕООД. Последното изпълнително действие, прекъснало давността, е наложеният на 19.01.2022 г. запов върху трудовото й възнаграждение в „Гунди 96“ ЕООД

От изпратената по делото справка от ЧСИ е видно, че към 03.06.2022 г.

задължението на тримата солидарни длъжници по изп.дело 982/2021 г. възлиза на 24 264.26 лв.

От изложеното дотук е видно, че вземането на ответника не е погасено с изтичането на предвидената петгодишна погасителна давност. Между предприетите изпълнителни действия по последователно образуваните две изпълнителни производства няма изминал петгодишен срок, за да се приеме, че самото изпълняемо право на ответника-взискател е погасено по давност.

Ето защо предявеният отрицателен установителен иск се явява неоснователен и следва да бъде оставен без уважение.

Ответникът не е претендирал разноски, поради което и такива не му се присъждат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявеният от Р. ЮС. М., с ЕГН *****, против „Еос Матрикс“ ЕООД, гр.София, с ЕИК 131001375, отрицателен установителен с правно основание чл.439 ГПК за недължимост на сумите: 4960.65 лв. главница и 3126.73 лв. лихва, предмет на изпълнително дело № 982/2021 г. по описа на ЧСИ Венцислав Маринов, с рег.№ 833 на КЧСИ и район на действие Окръжен съд-Русе, образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д.№ 3740/2009 г. по описа на РС-Русе.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Русе в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____